

Holubi jizda

Ta Jana z Velké Ohrady

Přítulnej holoubek bílej jak se snaží... tuší, že upřímným zájm
em nic nepokazí... že letilá hérečka čeká, že neurazí... ale nu
tit se zpátky... podruhý nenakazí... Točím se zádama, spodem se
nepřiřplazím... o jednu, o dva míň, sama se neporazím... jenom
si neupřu poslouchat s potěšením, jak plete devátý s pátým s p
řesvědčením... Zapomněla jsem tvý velký srdce, ale pamatuju si
tvý pyšný dny... připomenuly mi stokrát v roce, že nebudou moje
poslední... Protivnou utahá, pod krkem mírně dusí... svý vlohy
dočista prohlídlý udat musí... vžírá se do krve postupně, až s
e daří věřit, že chystanou horečku nepřevaří... Příjemnej holou
bek bílej kampak letí... už ani chvilku svou paničku nepotěší..
. neví, že nekončí... mluvící čerta vědí, že duše tichejch vod
mele a neposedí...